Fotoboek 28 12 28 185

NOL KUIJK

FOTOBOEK 28 12 28 185

Nol Kuijk

Omslag voor: Nol
Omslag binnenkant: Ouders Nol
Omslag binnenkant achter: Henny
Omslag achter: Jan en Nol.

Bronnen: Stamboom familie Kuijk, samengesteld door G.W.Kuijk jr., neef wonende te Aduard.
Een Dèventer jonge in oorlogstied. Door G.W.Kuijk, broer wonende te Deventer.
Stokvisjes. Door K.E.Kuijk, broer wonende te Dommelen.
Stichting Nationaal indië-monumenT 'Verlieslijst Nederlandse troepen en Verlieslijst KNIL' Palmam qui meruit fereat – Ere wien ere toekomt.
Laatste Bericht. Door J.Kooistra, Journalist.
Blad van de VOMI (Vereniging Oud Militairen Indiëgangers) SOBAT.
Internet: websites van: Het Vergeten Leger - Nederlandsch - Indië 1945-1950,
Oorlogsgravenstichting,
Historischekringlosser.nl,
www.historici.nl/pdf/nib/pdf_transcripties/1000/1581.pdf,
Nationaal Archief - Beeldbank.

Druk: 1e Drukkerij BaanStede, Oplage 30, Uitgiftedatum december 2010.
2e Uitgeverij Kuijk, via Scan Laser Zaandam, printing on demand,
http://www.uitgeverijkuijk.nl, vanaf september 2014.

Voorwoord herdruk Fotoboek 28 12 28 185

Ik heb besloten mijn FOTOBOEK 28 12 28 185 te herdrukken en uit te geven.
Er zijn vele redenen die mij daartoe hebben doen besluiten.

Zoals enkele onvolkomenheden van het boek: het ontbreken van de naam van de drukker in de inleiding, het wegvallen van de bladzijdennummering.

Ook de reactie op het verschijnen van mijn boek zijn aanleiding voor de heruitgave. Vooral nadat mijn nicht Lucy het boek op INTERNET had gezet. Haar woorden ”Ik heb dit nooit geweten en mijn vrienden, die ik erover aanspreek ook niet. Dat dit is gebeurd in de geschiedenis van Nederland.”

Ook hebben zich nieuwe feiten voorgedaan en heb ik nieuwe stukken ontdekt en op foto vastgelegd. Zo kreeg ik van mijn zuster Jenny het “Havermouttoestel”, waarmee ik in Indië de meeste foto’s heb geschoten. Ook ontdekte ik in de schuur de houten kist en dito koffer, die ik in Indië heb laten maken om mijn persoonlijke bezittingen van post naar post te vervoeren en uiteindelijk mee terugging naar Nederland.

Ook hebben reacties van derden ertoe bijgedragen om een extra gedeelte aan het boek toe te voegen.

Mijn kleindochter Hanneke heeft mij uiteindelijk het laatste duwtje gegeven voor het herdrukken van deze uitgave. Zij heeft namelijk in augustus 2013 vrijwilligerswerk gedaan in de buurt van KEDIRI op Oost-Java en op mijn verzoek bloemen gelegd op het EREVELD in SOERABAYA. Zij is twintig en ik was twintig toen ik daar patrouille liep. Het kan raar lopen in het leven.
Een verslag van haar werk en belevenissen daar is een onderdeel van het extra gedeelte van het fotoboek.

De laatste reden van de herdruk is, dat ik D.V. 21 oktober 2014 60 jaar getrouwd hoop te zijn met HENNY KLUFT, destijds mijn PENVRIENDIN. Voor dat penvriendin zijn, heeft ze namelijk in 2013 van het ministerie van Defensie de “DE ZILVEREN ROOS” gekregen.

Het boek wordt uitgegeven door mijn nicht Lucy via haar eigen UITGEVERIJ.

Ik hoop dat ik met deze herdruk velen mensen een plezier doe.

Een speciaal woord van dank bij deze herdruk aan mijn nicht Lucy, kleindochter Hanneke, dochter Petra, familie Wolters en familie Wals. Bovendien heb ik dankbaar gebruikt gemaakt van de informatie op de Websites van de Oorlogsgravenstichting, ‘historischekringlosser.nl’, ’inghist.nl/Onderzoek/Projecten/NIB50-63/Document/1581’, en uit het blad ‘ SOBAT’ (VOMI).

Groesbeek, augustus 2014

INHOUD FOTOBOEK 28 12 28 185

Pagina	OMSCHRIJVING
	A
1 t/m 7	INLEIDING
8 en 9	STAAT VAN MILITAIRE DIENST
10 en 11	BRIEF DIENST ZORG POSTAKTIEVE MILITAIREN MET STAAT VAN DIENST
12 t/m 14	VERLIESLIJST VAN 422e BI en Heukelom (Makassar)
15	ONDERSCHEIDINGEN etc.: Zie FOTO: - ERE TEKEN VOOR ORDE EN VREDE - Onderscheiding plus - Vliegtuigkogel. - Embleem 6-8 RI - G brigade - Insigne
16 t/m 18	CERTIFICATEN ORDE EN VREDE - Met de Gesp 1950 - Met de Gesp 1949 - Zonder Gesp
19	BEKENDMAKING IN HET BLAD “SOBAT” (Onderscheiding 1950)
20	INSIGNE HERSTEL ORDE EN VREDE - Verklaring De Minister van Oorlog
21 en 22	VETERANENSPELDJE - Brief Defensie - Speldje (pagina 22)
23 en 24	ONTSTAAN 422e BI(6-8 RI)
25	EMBLEEM G-Brigade
26	EMBLEEM 6-8 RI
27 en 28	OPRICHTING 6-8 RI
29	DIPLOMA NEPTUNUS, “DOOP PASSEREN EVENAAR”
30	BRIEF MINISTERIE VAN DEFENSIE uitkering duizend gulden
31	INTERNATIONAL CERTIFICATE OF VACCINATION AGAINST SMALLPOX
32	VRIJGELEIDE i.v.m. reis Bandung – Djakarta
33 t/m 36	PAPIERGELD uit INDONESIE
37	BOORDGELD M.S. KOTA INTEN plus ESCORT CIGARETTES
38	MENUKAART SIBAJAK
39 en 40	TAAIE & NEUT
41	BRIEF PRINS BERNHARD
42	VERLOFPAS
43	INTREKKING MOBILISATIEBESTEMMING
44 en 45	OPDRACHT TOT INLEVERING KLEDING
46	ARTIKEL in MADIOEN over VLAG BALONG
47	INTERNET “BEELDBANK” VLAG BALONG
48 en 49	LUCHTPOST BRIEF(Karel)
50 en 51	BRIEF MOEDER
52 t/m 55	BRIEF HENK PREUSTERINK agent van de “NEDERLAND”

INHOUD FOTOBOEK 28 12 28 185

Pagina	OMSCHRIJVING
	B
1 t/m 67	FOTO'S

Aanvulling

Pagina	OMSCHRIJVING
	C
1 en 2	Erevelden algemeen
3	Ereveld "KEMBANG KUNING" te Surabaya, vertrek 422^{e} BI.
4 t/m 9	Impressie Ereveld "KEMBANG KUNING"
10 en 11	Bloemlegging door Hanneke Kuijk
12	Heer Schansert
13	Heer Wolters
14	Sergeant Heukelom
15 t/m 18	Brief Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen over zenden: "Kortenaer" naar Makassar
19	Zilveren Roos
20	Diploma Sportwedstrijden
21	Houten kist en – koffer
22	Kaart uit Indonesië van Hanneke
23	Havermout toestel
24 en 25	Oorkonde Stichting Nationaal Indië-Monument 1945-1962
26 t/m 37	Verslag Hanneke Kuijk over haar reis naar Indonesië

A

Fotoboek getiteld: 28 12 28 185

Inleiding

Eind 1989 liep mijn loopbaan bij de Koninklijke Nederlandsche Hoogovens ten einde en begon mijn leven een andere wending te nemen.
Van een drukke baan kwam ik terecht in een arbeidsloos leven en moest ik samen met mijn lieve vrouw een andere inhoud geven aan het dagelijks gebeuren.
Ik begon met klusjes in en buiten het huis en had veel tijd om naar de televisie te kijken. Vooral die televisie was een grote factor in de begintijd, want alle avonden in het nieuws werd er wel wat gezegd over de toen aan de gang zijnde oorlog in Vietnam en zag je de beelden van Amerikaanse soldaten die patrouille liepen. Ook in die periode speelden de boeken van Lou de Jong een belangrijke rol. In die tijd verscheen zijn uitgave over de vrijheidstrijd van de Indonesiërs en beweerde hij dat toen veel oorlogsmisdaden waren gepleegd in het toenmalige Nederlands Oost Indië door de daar aanwezige Nederlandse militairen. Wij waren niet altijd lieve jongetjes, die daar patrouille liepen, maar zijn beweringen gingen te ver. Hij heeft zijn boek ook gedeeltelijk herschreven.
Door het voorstaande gingen mijn gedachten steeds meer terug naar de tijd, dat ik zelf in Nederlands Indië had gediend en daar patrouille had gelopen. Ik zocht mijn foto's op, die ik daar had gemaakt en dacht: laat ik eens beginnen deze foto's te sorteren en op volgorde te leggen, zo goed als mijn herinnering dat me ingaf.
Helaas was ik veel van de namen van de kameraden vergeten en dit zal ook blijken in het fotoboek.
Het sorteren lukte, vooral omdat de correspondentie die ik met mijn huidige vrouw destijds als penvriendin had, bewaard was gebleven en ik daaruit op kon maken, in welke plaatsen ik in het huidige Indonesië gelegerd was geweest.
Bij het sorteren kwamen vele goede en slechte herinneringen naar boven en dat maakte me soms erg emotioneel. En kwam ik tot de conclusie dat er menigmaal een engeltje op mijn schouder heeft gezeten en ervoor heeft gezorgd dat ik heelhuids in Nederland ben teruggekeerd.
Ook denk ik bij dit laatste veel aan mijn ouders Lucretia Preusterink en Gerrit Willem Kuijk, die tussen 10 mei 1940 en eind 1950 een heel moeilijk en bezorgd leven hebben gehad.
Eerst de Tweede Wereldoorlog toen hun oudste zoon Cor werd uitgezonden naar Duitsland, maar gelukkig in augustus 1945 gezond terugkeerde en zoon Jan die moest dienen bij de Arbeidsdienst. Mijn Vader is ook een keer opgepakt, maar dat was maar een paar dagen.
Ook de levensmiddelenvoorziening was voor hen in die tijd een hele opgave. Bovendien verloren ze aan het eind van deze oorlog door een bombardement al hun bezittingen.
Ook na de Tweede Wereldoorlog was het voor hen geen sinecure.
Eerst kregen 3 kinderen difterie. Bovendien kreeg zoon Gerrit in militaire dienst - hij zat op de opleiding tot officier bij de Cavalerie - TB en kwam de jongste zoon Karel in het ziekenhuis terecht met pleuritis. In die tijd zaten zoon Jan en Nol, de maker van dit boek, in militaire dienst en zouden in Nederlands Oost Indië moeten dienen, wat ook gebeurde,
Men kan zich geen voorstelling maken hoe zo'n gezin zich door de dingen heen moest worstelen.
Mijn jongste broer in die tijd 8 jaar schrijft in zijn boek 'Stokvisjes' uitgegeven in 2004, in het hoofdstuk 'Morgenrood' hoe zijn dag begon namelijk het dagblad Trouw pakken en kijken op de voorpagina, rechts midden vlak onder de kop. Daar stond altijd een klein artikel van een kolom breed dat begon met: 'de regering deelt tot haar leedwezen mee ……' en dan volgden de namen van gesneuvelden in Indië. Gelukkig stonden zijn broers er niet bij, dus kon hij rustig Tekko Taks gaan lezen.

Ik draag dit fotoboek dan ook op aan mijn ouders, die de binnenkant van de omslag met hun foto sieren. Het is jammer dat ik dit boek niet eerder heb kunnen samenstellen, opdat zij de foto's die zij steeds voor mij hebben laten ontwikkelen nog eens konden zien in de juiste context. Zij hebben ook steeds gezorgd dat ik fotorolletjes had om de foto's met mijn Havermouttoestel te kunnen schieten.
Ook draag ik dit boek op aan mijn broer Jan, die samen met mij in Indonesië als Luitenant heeft gediend en helaas twee van zijn ondergeschikten daar moest achterlaten.
Tevens wordt dit boek opgedragen aan mijn lieve vrouw Hendrika, die mij steeds is blijven schrijven, ondanks dat ze wel eens moeite had mijn hanenpoten te lezen. Zij is ook het positieve wat ik uit die tijd heb overgehouden. De laatste bladzij is dan ook aan haar gewijd.

Ook wil in deze inleiding nog iets zeggen over mijn totale diensttijd en de tijd daarvoor.
Mijn naam is Arnold Johan Kuijk geboren 28 december 1928 te Deventer. Mijn moeder is Lucretia Preusterink geboren te Deventer 3 augustus 1899, overleden te Deventer op 15 oktober 1984. Mijn vader is Gerrit Willem Kuijk geboren te Deventer op 4 november 1894, overleden te Deventer 13 januari 1959. Zij hadden 7 kinderen nl. 1 meisje en 6 jongens. Begin 1944 werd er nog een meisje geboren, dat helaas na 2 dagen is overleden.
Van de 6 jongens moesten er na de Tweede Wereldoorlog 3 jongens in militaire dienst, waarvan er 2 naar het voormalige Nederlands Oost Indië werden uitgezonden.
Deze Tweede Wereldoorlog hebben de 2 oudste kinderen letterlijk aan de lijve ondervonden. Een moest gedwongen naar Duitsland en keerde zoals in het begin reeds gezegd, pas vrij laat via allerlei omwegen in Nederland terug. De andere was eerst gedwongen in de Arbeidsdienst en later moest hij onderduiken door de Spoorwegstaking. Hij is degene die later als Luitenant naar de Oost werd gezonden.
Tevens werden vlak voor de bevrijding van Deventer op 10 april 1945 3 jongens uit ons gezin, waar ik ook bij was, opgepakt en naar Goor afgevoerd om daar te gaan graven voor de Organisatie Todt aan het Twente Rijn kanaal. De Canadezen kwamen al gauw dicht in de buurt, zodat een Duitser besloot ons onze identiteitsbewijzen terug te geven en ons wegstuurde.Via allerlei omwegen kwamen toen allen veilig lopend in Deventer ,een en ander is te lezen in het door G.W.Kuijk jr. (een van de zonen) geschreven boek 'Een Dèventer jonge in oorlogstied'.
Na deze oorlog was het voor het gezin Kuijk nog niet afgelopen, zoals ik in het begin van de inleiding al heb beschreven.
Nol zoals mijn roepnaam is, ging in Deventer eerst naar de kleuterschool, lagere school, ULO en Hogere Handelsschool en haalde in zijn vrije tijd: Praktijk Diploma Boekhouden, MBA, SPD, computer en -bankcursussen en volgde bij de werkgever interne cursussen.
Direct na het behalen van het diploma van de Hogere Handelsschool werd ik in juli 1947 opgeroepen voor de militaire keuring, die plaatsvond op de Vijverberg in Doetinchem.
Ik werd goedgekeurd en was een lid van lichting 1948 geworden. Mijn legernummer werd 28 12 28 185.
Ik was toen voor de Minister van Oorlog een nummer geworden en daarom is de TITEL van dit boek **28 12 28 185.**
Op 1 juli 1947 trad ik in dienst als kantoorbediende op de boekhouding van Noury en van der Lande te Deventer.
Begin 1948 ontving van het Ministerie van Oorlog bericht dat ik ging behoren tot de lichting 1948-1 en dat ik me op 3 maart 1948 bij de Grenadiers in Amersfoort moest melden. Ik zou daar op dezelfde dag heen moeten als mijn broer Jan.

Mijn vader werd daar zo boos over, omdat broer Gerrit ook al in dienst was en hij nu 3 jongens moest afstaan, dat hij een brief schreef naar de toenmalige Minister van Oorlog, de heer Schokking.

Op 2 maart 1948, ik had reeds ontslag genomen bij Noury en van der Lande, kreeg ik ’s avonds een telegram uit Apeldoorn dat A.J.Kuijk uitstel had voor 6 maanden en niet naar Amersfoort hoefde te komen.
Even daarna kwam er een bericht in de krant dat, wanneer er reeds 2 broers in Dienst waren de derde broederdienst kon krijgen. Echter daar stond ook bij: ‘zij die reeds een oproep hebben of hebben gehad niet in aanmerking komen voor deze regeling’.
Ik heb in dat halfjaar enkele brieven naar het Ministerie geschreven, echter zonder resultaat. Op de laatste brief, ik zat toen al in dienst, stond o.a. dat ik niet gemist kon worden voor de functie die ik zou moeten verrichten. Ik ging als gewoon soldaat bij de infanterie naar Indië. Later heb ik nog proberen te achterhalen wat de reden was. Helaas ben ik nooit achter de waarheid gekomen.
Op 9 september 1948 moest ik dan ook opkomen bij de ondersteuningscompagnie van 6-8 RI en werd gelegerd in de Menno van Coehoornkazerne te Arnhem en kreeg daar mijn eerste militaire oefeningen o.a. op de toen in aanleg zijnde A12. De weg werd gebruikt als KALI(rivier) om te leren oversteken.
Bij de opkomst voor de eerste oefening bleek dat de meeste van degenen die, die dag waren opgekomen voor de eerste keer hun dorp of stad hadden verlaten.’s Avonds stond een boom van een kerel uit Drente te huilen bij de poort dat hij naar huis wilde. Ook was de kazerne zo vol dat al de beschikbare ruimtes werden benut. Eten deed je aan een tafel waar je net je geweer had schoongemaakt.
Op een dag kon ik echter niet meer lopen en bleek dat mijn middenvoetsbeentje was gescheurd. Ik werd opgenomen in het Militair Hospitaal, tot schrik van mijn ouders, en werd 6 weken in bed gehouden. Toen ik genezen werd verklaard, ging ik naar de Menno van Coehoornkazerne om me daar te melden en terug te gaan naar mijn kamer. Mijn kamer was echter eetzaal geworden en mijn dienstmaten waren allemaal verdwenen. Mijn spullen lagen ergens op zolder en om het verhaal kort te houden, ik werd ingedeeld bij het S peloton en zou niet naar Indië hoeven, maar overgeplaatst worden naar een andere functie. Op een gegeven moment werden we op ‘Appel’ geroepen en kregen al de aanwezigen te horen waar ze heengingen. Ik werd echter niet genoemd en had naar huis moeten gaan, want niemand had me dan gemist. Ik meldde me echter netjes en kreeg te horen dat ik werd ingedeeld bij het S peloton van 6-8 R.I. in de Saksen Weimarkazerne te Arnhem. Ik heb me daar toen gemeld. Echter op een goede dag moest ik bij de compagniescommandant komen, die mij meedeelde dat ik allemaal EENTJES had, dus goedgekeurd voor de strijd in Indië en me moest melden bij de 2e compagnie(2-6-8 R.I). Ik heb toen de laatste brief voor broederdienst geschreven, zoals eerder vermeld, zonder resultaat.
Eind januari 1949 kregen wij 14 dagen inschepingverlof om afscheid te nemen van onze dierbaren. Mijn broer Jan had ook inschepingverlof, zodoende konden wij samen naar Hellendoorn, waar broer Gerrit in het gelijknamige sanatorium lag. Hij had TB, zoals boven reeds beschreven. Ook namen we afscheid van broer Karel die op een balkon van het ziekenhuis te Deventer lag met pleuritis.
Op de dag dat ik uit Deventer vertrok, om terug te gaan naar de kazerne te Arnhem, bracht mijn Vader me naar het station. s’ Morgens had hij broer Jan al uitgeleide gedaan en mijn Vader kon bij de ingang van het station alleen nog zeggen: ‘doe daar geen dingen, die je niet aan je ouders durft te vertellen’ en draaide zich huilend om.

Gelukkig zag ik op het perron een jongen die ook terugging en zich moed had ingedronken en vrolijk was.
Op 11 februari 1949 gingen wij naar het emplacement van het station Arnhem, waar een trein stond om ons naar Rotterdam te brengen. Wij leken wel een stelletje boeven, want op iedere overweg die wij voorbij reden stond de Marechaussee, die ervoor waakte dat er geen militair uit de trein zou springen. Dit was ook het geval op alle stations die wij passeerden en soms moesten wachten. Die familieleden, die daar stonden werden op grote afstand gehouden. Dit was ook het geval in de haven van Rotterdam.
In Rotterdam werden we ingescheept op de MS Kota Inten die ons naar de Oost zou vervoeren. Destijds heb ik begrepen, dat wij met 1400 man op dit schip zaten.
Na het spelen van ons volkslied bleven we aan de kade liggen, want door de mist kon het schip niet uitvaren. Onze bedden waren een soort spiraal die met kettingen aan de kanten in de onderste dekken waren aangebracht, drie boven elkaar. Gelukkig had ik een bovenste kooi met daarboven een luchtkanaal, waar een van mijn voorgangers, een gat had gemaakt, zodat de frisse lucht naar binnen kon. Dat bleek later na de Rode Zee wel nodig.
‘s Morgens nadat ik wakker was geworden zaten wij op de Noordzee. Diezelfde dag kregen wij sloepenrol, dit was een oefening om ons te leren hoe te handelen bij een scheepsramp. Wij hadden allemaal een zwemvest die op een bepaalde plaats lag.
Het leven was verder als volgt: voor het eten van zo’n massa was er een cafetariasysteem. Dit betekende wachten tot er een plaats was om te zitten in het eetruim en dan kon je met je Plate met verschillende vakken, die je liet vullen, aan tafel gaan.
Voor een glas water ging je in de rij staan, want zoetwater aan boord was schaars. Je waste jezelf en je kleren met zoutwater zeep.
Ik had het geluk dat ik met broer Jan op dezelfde boot zat en de hoofdmachinist op die boot was een toekomstige oom van hem. Dit gaf enige privileges om het zo maar te zeggen.
Ook kregen wij seksuele voorlichting. Vooral de films over geslachtziektes maakten diepe indruk op mij. Deze films waren afkomstig van het Amerikaanse leger. Ook kregen wij Maleis. Ze hadden ons ook Javaans moeten leren, want dat werd in de kampong gesproken

Via de Straat van Gibraltar voeren we de Middellandse Zee in, waar een van de zuigers van de motor diende te worden vervangen. Wij lagen een dag stil, om daarna verder te varen naar Port-Said, een haven in Egypte aan het begin van het Suez Kanaal.
In Port-Said kregen wij een Pond-sterling om van de handelaren die met hun bootjes rond het schip voeren iets te kopen.Ik weet nog dat ik een tros bananen heb gekocht omdat die in Nederland nog schaars waren. Die kooplieden riepen ‘niet kijke maar kope’.
Er kwam ook een goochelaar aan boord, die kuikentjes overal vandaan toverde, zelfs uit onze gulp.
Ook was er post uit Nederland en ging onze post van boord. Ik kreeg o.a. een brief van mijn Moeder i.v.m. de verjaardag van mijn zuster Jenny, die 10 februari 1949 13 jaar was geworden.
Via het Suez Kanaal, waar Engeland toen de scepter nog zwaaide, werd o.a door de Arabieren die aan de wal stonden ons toegeroepen, dat ze ons in Indië wel een kopje kleiner zouden maken.

In de Rode Zee waar de warmte al begon werd er van uniform gewisseld. Het dikke battledress werd omgeruild tegen tropenkleding: groen voor het veld met een vechtpet en khaki met als hoofddeksel een kepie.
Op de Indische Oceaan werden al degenen die voor de eerste keer de Evenaar passeerden door de zeegod Neptunus gedoopt met water en afgewerkte olie. De gedoopten kregen een doopbewijs.
Het eerste eiland in het toenmalige Nederlands Oost Indië dat wij aandeden was ‘Sabang’.

Alle militairen mochten daar een middag van boord, om zich eens op de wal te vertreden. Wij zagen eruit als een stelletje boeven, want onze kleren waren niet om aan te zien.
Via de Straat van Sumatra kwamen wij aan inTandjong Priok, de haven van Batavia, waar bepaalde onderdelen werden gedebarkeerd. Wij voeren verder via de Javazee naar Tandjong Perak, de haven van Soerabaja, waar wij aan land werden gezet om met legerwagens naar een groot kampement te worden vervoerd en eindelijk eens goed konden mandiën (emmers met water over je hoofd gooien) en onze kleren konden laten wassen.

In Soerabaja werden wij onderdeel van de G-brigade en het 422^{e} Bataljon Infanterie en daarvan de 2^{e} compagnie.
Na 3 dagen acclimatiseren en wij allemaal een geweer zonder munitie hadden, werden wij ongewapend naar de plaats Kidiri vervoerd.
Even buiten de stad werden wij in een school ondergebracht, wat voorlopig ons bivak werd.
De eerste nacht daar was het al raak en werden wij aangevallen door guerrilla's. Niet alleen wij maar ook andere compagnieën. Daarbij vielen de eerste drie doden in ons bataljon.
In die tijd lagen bij ons nog oude troepen, die daarna samen met ons op wacht gingen.
Ik herinner me nog heel goed, dat ik die nacht magazijnen van de BREN moest vullen samen o.a. met onze Sergeant-majoor, die de kogels achterstevoren in het magazijn deed. Zo zenuwachtig was die man. Ik zei tegen hem, zo hebben ze er weinig aan.
Ook kregen wij oefenpatrouilles, die vaak heel echt waren, omdat we op de vijand stuitten.
Vreemd was het, om onder een klamboe te moeten slapen op je opvouwbare tampatje, die je bij een verhuizing in je Kitbag stopte.
Voor de persoonlijke dingen had ik door de toean Timmerman een kist laten maken. Die was van teakhout. Het hout was van een platenkist van de school in Kidiri. In die platenkist zaten de platen van Jetse. Dezelfde, die wij ook in Nederland ook op school hadden.
Na Kidiri gingen wij naar het Madioense waar de PKI (Partei Kommunist Indonesia) onze tegenstander werd.
De compagnie werd uit elkaar gehaald en mijn peloton ging eerst naar Badegan. Echter ze hadden te weinig manschappen op andere posten voor aflossing van de daar af te zwaaien militairen. Zodoende werd een gedeelte van ons Peloton naar Balong gezonden.
Daar heb ik het grootste deel van de tijd in bivak gelegen.
Ook had ik daar met een grote actie een engeltje op mijn schouder, namelijk in de bergen. Bij het passeren van een haarspeldbocht, ik was de eerste man, werd ik beschoten en kon ik tijdig mijn hoofd terugtrekken.
Wij werden als eerste na de cease-fire uit dat gebied teruggehaald. Moesten een tijdje een vakantieoord bewaken.
Tijdelijk werd ik overgeplaatst naar de IVG (Inlichtingen Veiligheid Dienst).

Daar de terugtrekking uit Indonesië was begonnen, kwamen op bepaalde plaatsen tekorten aan mankracht. Ik werd daarom via Batavia, Bali naar Makassar gezonden.
Daar heb ik de opstand van de Ambonezen meegemaakt.
Wij werden op een gegeven moment uit Makassar naar West Java geëvacueerd.
Via Tjimahi, Bandoeng en Batavia keerde ik terug naar Nederland

Het tussentijdse en verdere verloop ziet U in de bijlage 'staat van Militaire Dienst' en het gemaakte Fotoboek.
Dit Fotoboek heb ik gemaakt op een oude PC, die ik van mijn broer Karel had gekregen. Je kon nog niet 'knippen en plakken'. Dus alles is gedaan met een liniaal om de teksten op de goede plaats te krijgen en dan werden de foto's erbij geplakt.

Het originele gemaakte boek blijft in het bezit van de nazaten van de samensteller. Ik hoop dat het boek iedere keer zal worden doorgegeven aan de volgende generatie.

Staat van Militaire Dienst.

Arnold Johan Kuijk,geboren te Deventer 28-12-1928.
Legernummer 281228185.
Dienstplichtige van de lichting 1948-1
Uitstel van eerste oefening 3-3-1948
In werkelijke dienst 9-9-1948
-Menno van Coehoornkazerne te Arnhem.
-Saksen Weimarkazerne te Arnhem.
Ingedeeld bij 2-6-8 R.I.
Uit Nederland vertrokken per ms.Kota Inten 11-2-1949.
Keerkring gepasseerd en gedoopt door de zeegod "Neptunus"25-2-1949.
In Nederlandsch-Indië(thans Indonesië geheten) aangekomen 15-3-1949 in"Tandjoengperak",zijnde de haven van "Soerabaja"(-thans" Surabaya" geheten) op Oost-Java.
Ingedeeld bij de 2e Compagnie 422e Bataljon Infanterie van de G-brigade.
Op 17-3-1949 verplaatst naar "Kediri".
OP 11-5-1949 verplaatst naar "Badegan"
Op 13-5-1949 verplaatst naar "Balong".
Op 12-10-1949 verplaatst naar "Magetan".
Op 16-10-1949 verplaatst naar "Madioen".
Op 22-10-1949 verplaatst naar "Pandakan".
Op 2-11-1949 verplaatst naar "Soekoredjo".
Gedetacheerd op 15-11-1949 bij de I.V.G.(Inlichtingen Veiligheids Groep) te "Poerwosari".
Op 13-12-1949 verplaatst naar staf 422e B.I. te "Pasoeroean".
Op 17-12-1949 verplaatst naar "Kremboeng".
Op 27-12-1949 terug naar 2e Compagnie 422e B.I. te "Krian".
In verband met overplaatsing naar" West-Java"op 7-3-1950 tijdelijk naar "Tanggoelangin".
Op 11-3-1950 aangekomen in "Tandjoengpriok",zijnde de haven van "Batavia"(thans" Jakarta " geheten).
Ingedeeld bij de Staf detachement Adjudant Generaal Hoofddienst Welzijnsverzorging .Overgeplaatst door deze dienst naar "Makassar"(thans"Ujungpandang"geheten)op "Celebes"(thans "Sulawesi" geheten.).Echter door gevechten in Makassar gestrand op het eiland "Bali" op 11-4-1950, ondergebracht in de plaats "Singaradja".
Op 9-5-1950 aangekomen in "Makassar"en aldaar geplaatst bij de Dienst Welzijnsverzorging Oost-Indonesië Nieuw Guinea in "Fort Rotterdam" te Makassar.Na hevige onlusten met de T.N.I.(Tentara National Indonesia ,betekent leger van Indonesië) geévacueerd naar "West-Java",aangekomen te "Batoedjadjar" 22-8-1950.
Op 1-9-1950 verplaatst naar "Bandoeng".
In verband met de terugkeer naar Nederland op 7-9-1950 verplaatst naar "Djakarta".
Op 13-9-1950 ingescheept op de ms"Sibajak" richting huis.
De keerkring gepasseeerd 27-9-1950.
In "Rotterdam" aangekomen op 9-10-1950.
Met grootverlof en de burgermaatschappij weer in op 7-11-1950.
Terug naar de dienst voor herhaling door te brengen te "Rucphen" bij Roosendaal in Noord-Brabant op 18-11-1955.

Weer grootverlof 11-12-1955.
Ontslagen wegens diensteindiging op 1-10-1963.
Totale werkelijke dienst van 9-9-1948 tot 7-11-1950 en van 18-11-1955 tot 11-12-1955. is 27 maanden,waarvan van 15-3-1949 tot 13-9-1950 in Indonesië is 18 maanden .Heen- en weerreis naar Indonesië 2 maanden .Gediend in Nederland 7 maanden.

Verlieslijst van 422 BI en Welzijnsverzorging te Makassar
Begraven op de begraafplaats "Kembang Kuning" in Soerabaja.

Naam	Uit	Gevallen te	Datum
Bink B.J.	Gilze	Kediri	17-3-49
Drift van der G	Kampen	Soerabaja	15-11-49
Duuren van H.J.	Wormerveer	Porong	15-12-49
Lockx P.J.	Halsteren	Ponorogo	19-6-49
Niemeijer J.	Nijmegen	Utaran	6-6-49
Schansert H.G.	Almelo	Kediri	17-3-49
Ruel B.G.J.	Denekamp	Kediri	18-3-49
Strien van J.M.	Zierikzee	Madioen	18-5-49
Strijbosch L.J.	Geldrop	Ponorogo/Banturan	23-7-49
Visch W.A.	Warmond	Malang	17-4-49

Begraven op de begraafplaats "Tjandi" in Semarang.

Heukelom P.	Amsterdam	Makassar	5-8-50

DZPN
DIENST ZORG POSTAKTIEVE MILITAIREN

Ministerie van Defensie

Afdeling Pensioenzaken

Doorkiesnummer
045-469650

Aan: dhr. A.J. Kuijk
Mozartstraat 1
6561 EA GROESBEEK

Uw brief dd.	**Uw kenmerk**	**Ons nummer**	**Datum**
13 juli 1993	- - -	28.12.28.185	26 OKT. 1993

Onderwerp
inlichtingen

In antwoord op uw bovengenoemde brief deel ik u het volgende mede:

Omtrent de door u genoemde "afwijzing van vrijstelling wegens broederdienst" in 1948 is dezerzijds niets bekend. Conduiterapporten met betrekking tot uw functioneren alsmede medische gegevens werden in uw dezerzijds voorhanden zijnde dossier niet aangetroffen.

Ik heb echter van de wel aanwezige gegevens een staat van dienst samengesteld, waarvan u bijgaand een exemplaar gelieve aan te treffen.

hoofd groep R.I.O.P. van het buro
Onderzoek en Informatieverwerking
Pensioenaanspraken
voor deze

A. G. Pieters

Steller:PR

Bijlage(n):
-1-

Verzoeke bij beantwoording datum, nummer en onderwerp te vermelden.
Korrespondentie-adres: Postbus 7000, 6460 NC Kerkrade.
Bezoekadres: Kosterbeemden 45, Kerkrade Telefoon 045-469650 Telefax 045-469698

DZPM
DIENST ZORG POSTAKTIEVE MILITAIREN

Ministerie van Defensie

UITTREKSEL UIT DE REGISTRATIEVE GEGEVENS BETREFFENDE DE MILITAIREN VAN DE KONINKLIJKE MARINE, KONINKLIJKE LANDMACHT c.q. KONINKLIJKE LUCHTMACHT,TEN AANZIEN VAN:

- - - K U IJ K , Arnold Johan - - -

Geboren 28 december 1928 **te** Deventer

Registratienummer 28.12.28.185

STAAT VAN DIENST

Bij de Koninklijke Landmacht buiten tegenwoordigheid ingelijfd als gewoon dienstplichtige van de lichting 1948 uit de gemeente Deventer onder nummer 147 en op dato		
met uitstel van eerste oefening	miv	03mrt48
In werkelijke dienst tot eerste oefening	miv	09sep48
Uit Nederland vertrokken per ms "Kota Inten"	de	11feb49
Keerkring gepasseerd	de	25feb49
In Nederlandsch-Indië aangekomen	de	15mrt49
Uit Indonesië vertrokken per ms "Sibajak"	de	13sep50
Keerkring gepasseerd	de	27sep50
In Nederland aangekomen	de	09okt50
Groot verlof	miv	07nov50
Terug	miv	18nov55
Groot verlof	miv	11dec55
Ontslagen wegens diensteindiging	miv	01okt63

Tot zover de staat van dienst.

DECORATIEN:

Machtiging verleend tot het dragen van het Ereteken voor Orde en Vrede	miv	01jun50
Erecertificaat met insigne uitgereikt	de	30okt50

Tot zover de registratie.

Steller:PR
Contr:

Kerkrade, 26 OKT. 1993

hoofd groep RIOP van het bureau
Onderzoek en Informatieverwerking
Pensioenaanspraken,

voor deze
A. G. Pieters

Aangevraagd door:betrokkene
Bij brief van: 13 juli 1993

Verlieslijst van 422e BI .

Naam en verdere gegevens.
Bronnen:
Stichting Nationaal Indië-Monument 1945-1962,onderdeel Verlieslijst Nederlandse Troepen (Bladzij 53) en Laatste Bericht: een boek geschreven door Jack Kooistra(zie hieronder)
Bladzij 84
BINK,Wilhelmus Johannes: Gilze en Rijen 18 november 1925-17maart 1949 Kediri
Soldaat,lgr.251118004 van 3-6-8 Regt.Inf.422e Bat.Inf. Zoon van Hendricus C.Bink en Petronella M. van Engelen.Landbouwer.R.K..De patrouille waartoe hij behoorde werd aangevallen door met automatische wapens uitgeruste onderdrukkers.Tegelijk met hem sneuvelde soldaat Hendrik Gezinus Schansert uit Almelo.Soldaat Bernard Gerard Joseph Ruel uit(Lattrop ?) Denekampwerd door vijf kogels getroffen en overleed de volgende dag.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr.152.
Bladzij 134
DRIFT,Gerrit van der : Kampen 22 april 1922 – 15 november 1949 Soerabaja
Tweede luitenant, lgr. 220422000,(van 2-4 Regt.Inf.?)6-8 Regt.Inf.422e Bat.Inf.Ongehuwd. Militair.Geen kerk.Woonde in Kampen, 2e Ebbingestraat 4.Hij is om het leven gekomen door een ongeval.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak A, nr. 223.
Bladzij 136
DUUREN,Hendrik Jan van: Wormerveer 16 december 1928 – 15 december 1949 Porong
Dpl.soldaat, lgr 281216130, van 6-8 Regt.Inf. van 422e Bat.Inf.Zoon van Jan Hendrik van Duuren en Jantje Gerritsen, Expeditieknecht.Ned.Herv.Woonde in Wormerveer,Frans Halsstraat 33.Hij is om het leven gekomen door een ongeval.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak AA,nr. 53.
Bladzij 250
LOCKX, Petrus Johannes(Alkmaar ?)Halsteren 22 april 1928 – 19 juni 1949 Ponorogo
Soldaat I, lgr 280422333, van 6-8 Regt.Inf.422e Bat.Inf. Gehuwd met E.C.Norder.Beroepsmilitair.R.K.
Woonde in Alkmaar, Klein Nieuwland 3.Nabestaanden woonden in Wieringerwerf.Bij een mislukte poging tot verwijdering van een trekbom is hij omgekomen.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr. 32.
Sinds 4 mei 2003 staat zijn naam op een plaquette naast het gedenkteken voor de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog aan de Prof.Granpré Molièrestraat in Wieringerwerf.(Wieringermeer?)
Bladzij 276
NIEMEIJER, Jan: Nijmegen 9 oktober 1928 – 6 juni 1949(Madioen?)Utaran.
Korporaal, lgr 281009221, van 6-8 Regt.Inf. 422e Bat.Inf.Zoon van Albert Niemeijer en Antje Everdina Schowille.Ongehuwd.Militair.Geref.Woonde in Nijmegen, Vermeerstraat 16.Nabestaanden woonachtig in Rotterdam.Hij is gesneuveld.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr 23.

Blad 2

Bladzij 323
SCHANSERT, Hendrik Gezinus: Almelo 6 april 1928 – 17 maart 1949 Kediri
Soldaat, lgr 280406158, van 3-6-8 Regt. Inf.422e Bat.Inf.Zoon van van Jan Schansert en Aaltje Schoenmaker. Ongehuwd.Metaalbewerker.Geref.Woonde in Almelo, Hoornbladstraat 54. De patrouille waartoe Schansert behoorde is aangevallen door een groep met automatische wapens voorziene onderdrukkers.Tegelijk met hem sneuvelde Wilhelmus Johannes Bink uit Gilze.Soldaat Bernard Gerardus Joseph Ruel uit(Lattrop?) Denekamp werd geraakt door vijf kogels en overleed de volgende dag.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr. 174.
Zijn naam staat op het Indiëmonument in het Hagenpark aan de Hagenborgh in Almelo.

.

Bladzij 318
RUEL, Bernard Gerard Joseph (Lattrop ?) Denekamp28 augustus 1928 – 18 maart 1949 Kediri
Soldaat, Lgr. 280828153, van 3-6-8 Regt.Inf. 422eBat.Inf.Ongehuwd. Landbouwer.R.K. Woonde in(Lattrop, no. 72.?) Denekamp. Hij werd overvallen door een groep van automatische wapens voorziene onderdrukkers.Ruel is getroffen door vijf kogels en bezweek de volgende dag aan zijn verwondingen.
De soldaten Wilhelmus Johannes Bink uit Gilze en Hendrik Gezinus Schansert uit Almelo zijn bij dit treffen onmiddellijk om het leven gekomen.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr. 116.
Bladzij 352
STRIEN, Jan Maarten van:Zierikzee 8 september 1928 – 18 mei 1949 Madioen
Soldaat, Lgr. 280908335, van 4-6-8 Regt.Inf. 422e Bat.Inf.Ongehuwd. Typograaf .Ned.Herv. Woonde in Schagen,Stationsweg C 95. Tijdens een patrouille is hij gesneuveld.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr. 35.
Zijn naam staat sinds 4 mei 2002 op een plaquette naast het oorlogsmonument 1940-1945 aan de Prof Granpré Molièrestraat in Wieringerwerf.(Wieringermeer ?).
Bladzij 352
STRIJBOSCH, Lucas Joannes:Geldrop 22 april 1928 – 23 juli 1949 (Ponorogo?)Ponorogo/Banturan.
Soldaat,Lgr.280422698, van 6-8 Regt.Inf. 422e Bat.Inf.Ongehuwd.Slager.R.K.Woonde in Eindhoven,Tivolilaan 65.Hij was kok in de centrale militaire keuken.Op de terugweg van een voetbalwedstrijd werd de vrachtwagen waarin hij zat onder vuur genomen.Iedereen sprong van de auto af, maar Strijbosch bleef zitten.Bij controle bleek hij dodelijk getroffen door een vijandelijke kogel in zijn hoofd.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr. 27.
Bladzij 384
VISCH,Willem Arend: Warmond 3 november 1927 – 17 april 1949 Malang
Soldaat, Lgr.271103208, van 6-8 Regt.Inf. 422e Bat.Inf.SOBM.Zoon van Willem Arend Visch en Christina Maria Johanna Angeneind.Ongehuwd.Student.Geen kerk.Woonde in Warmond, Burg.Ketelaarstraat 34.Hij kwam om het leven door een vuurwapenongeval.
Ereveld Kembang Kuning/Surabaya, vak BB, nr. 102..
Sinds 20 mei 2006 staat zijn naam op een gedenkteken in het plantsoen aan de Burgemeester Schölvinckstraat.

BLAD 3

Verlieslijst KNIL bladzij 17 en Bladzij 493.

HEUKELOM, Paulus : Amsterdam 28 oktober 1912 – 5 augustus 1950 Makassar
Sergeant, Lgr.12102 8004, oud stbnr.10387,nieuw KNIL-rnr. 122228004, van Leger Technische Dienst.Zoon van Johan Christiaan Frederik Heukelom en Gesina Corba.Trouwde met Maria Elisabeth van de Broeke.Twee kinderen.Eerste filmoperateur, daarna militair.Geen kerk.Woonde te Amsterdam ,Spuistraat 40.Nabestaanden destijds woonachtig in Amsterdam.Hij is gesneuveld.
Ereveld(Candi?) Tjandi/Semarang, vak B,nr. 70.

Tussenhaakjes in Boek Kooistra
Bovendien wordt gesproken over Ponogoro i.p.v Ponorogo.
Het Madioen en geen Madieon)
Brief geschreven.

6 R. 8 I.
G BPIC
Arnhem
Oost Java
422e Bat. Inf. 6-8RI
09-09-1948
06-11-1950
50
jaar

CERTIFICAAT

BEHORENDE BIJ HET

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

UITGEREIKT AAN

A.J. Kuijk

DE MINISTER VAN DEFENSIE

Gelet op het Koninklijk besluit van 12 oktober 1990
(Nederlandse Staatscourant 1 november 1990 nr. 213);
kent toe het

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

met de gesp 1950

aan

A.J. Kuijk

's-Gravenhage, **19 februari 1999**

De Minister voornoemd,
voor deze,
Het Hoofd van het Bureau
Onderscheidingen,

NL.

CERTIFICAAT

BEHORENDE BIJ HET

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

UITGEREIKT AAN

A.J. KUIJK

DE MINISTER VAN OORLOG

Gelet op het Koninklijk besluit van 2 December 1947
Nr 4 (Nederlandse Staatscourant 12 Januari 1948 Nr 7);
kent toe het

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

MET DE GESP 1949

aan

A.J. KUIJK

's-Gravenhage, 10 October 1952.

De Minister voornoemd,

14662 - '52 (2876)

NL.

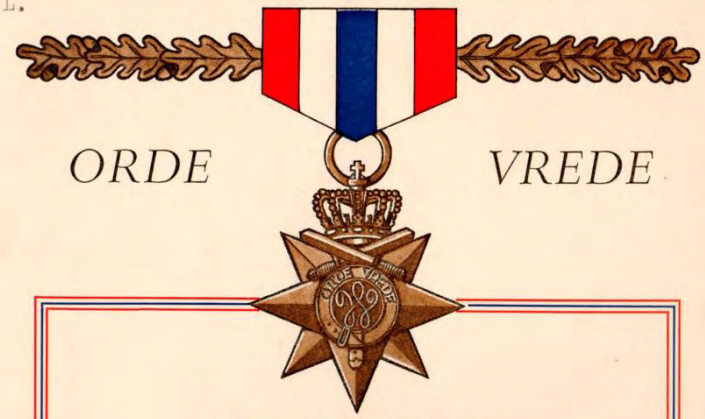

CERTIFICAAT

BEHORENDE BIJ HET

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

UITGEREIKT AAN

A.J. KUYK

DE MINISTER VAN OVERZEESE GEBIEDSDELEN

Gelet op het Koninklijk besluit van 2 December 1947
Nr. 4 (Nederlandse Staatscourant 12 Januari 1948 Nr. 7);
kent toe het

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

~~MET GESPEN~~

aan

A.J. KUYK

's-Gravenhage, de 24e December 1949.

De Minister voornoemd,

J.K. van Haren.

15381 - '49

V.O.M.I.

Onderscheidingen

Met gepaste trots melden wij dat is uitgereikt aan:

A.J. Kuijk – Groesbeek
Gesp 1950 voor het Ereteken voor Orde en Vrede – 19.II.99

T. de Hoog – Hoek van Holland
Draaginsigne voor Gewonden – 27.IV.99

Voor de Drager van het Gewonden Insigne zijn wij bijzonder verheugd met deze uiteindelijke erkenning en de Drager van het Ereteken voor Orde en Vrede onze oprechte gelukwensen met uw onderscheiding.

Voor U beiden ons Ere-Saluut!

V.B.

Mededeling in het blad “SOBAT” van de VOMI (Vereniging Oud Militairen Indiëgangers) 14e jaargang nr.2 – oktober 1999,nummer 67.

KONINKLIJKE LANDMACHT

De Minister van Oorlog

verklaart, dat Kuijk Arnold J.

geboren te Deventer

laatstelijk als soldaat

op trouwe en waardige wijze het Vaderland overzee heeft gediend bij het herstel van orde en vrede.

Als blijk van erkentelijkheid wordt hem het recht verleend het hierboven afgebeelde insigne te dragen.

's-Gravenhage, 6 November 1950

De Minister van Oorlog,

JE MAINTIENDRAI

Vertrokken uit Nederland

11-2-'49

Teruggekeerd in Nederland

9-10-'50

Defensie

Ministerie van Defensie

Plein 4
2511 CR Den Haag
Postbus 20701
2500 ES Den Haag

Telefoon 070-318.8188
Fax 070-318.7888
Telex 34576 MVD/GV/NL

Aan Geadresseerde

Datum
Ons kenmerk P/2003003387

Een geachte veteraan,

In november 2002 heb ik de instelling van het Draaginsigne Veteranen aangekondigd en het is met groot genoegen dat ik u hierbij uw insigne kan aanbieden. Het draaginsigne heeft twee functies. Allereerst is het een symbool van de erkenning die de Nederlandse samenleving in steeds toenemende mate voelt voor haar oude en jonge veteranen. Daarnaast heeft het insigne een functie in de communicatie tussen veteranen onderling. De verschillende veteranen zijn voortaan door middel van het zelfde symbool voor elkaar herkenbaar, en weten zich op deze wijze ook onderling nadrukkelijk verbonden.

Aan zo'n vorm van verbondenheid met de rest van de Nederlandse samenleving heeft het lang ontbroken. Ik hoop dat u de instelling van dit Draaginsigne zult beschouwen als een belangrijke stap in het proces van erkenning voor veteranen. Ik spreek de hoop uit dat u daaraan ook zelf wilt bijdragen door dit insigne frequent te dragen, waardoor u als veteraan voor de samenleving herkenbaar wordt.

Tenslotte betuig ik mijn respect voor de inzet die u en uw thuisfront in opdracht van de Nederlandse samenleving hebben getoond. Een eenvoudig sieraad als het Draaginsigne Veteranen kan nooit alle daaraan verbonden offers wegnemen, maar het geeft wel uiting aan de waardering die u toekomt.
Het is mijn wens dat u dit Draaginsigne als zodanig wilt en ook kunt beschouwen

met hoogachting en een vriendelijke groet

DE STAATSSECRETARIS VAN DEFENSIE

Cees van der Knaap

Bij beantwoording datum, ons kenmerk, en onderwerp vermelden.

MINISTERIE VAN DEFENSIE

Directoraat-Generaal Personeel en Materieel

Onderwerp:
Besluit van de Minister van Defensie houdende de instelling van het draaginsigne veteranen (Instellingbesluit draaginsigne veteranen)

Nummer:P/2003000849

DE MINISTER VAN DEFENSIE

BESLUIT:

Artikel 1
1. Ingesteld wordt het draaginsigne veteranen.
2. Het draaginsigne veteranen heeft de vorm van een gestileerde zwaardschede die tevens de letter V vormt, overeenkomstig de bij dit artikel behorende afbeelding. Het insigne is vervaardigd van verguld metaal, breed 14 mm en lang 23 mm.

Artikel 2
Het draaginsigne veteranen wordt verstrekt aan de veteraan die in het bezit is van een veteranenpas en die als zodanig staat ingeschreven bij het Veteranen Instituut.

Artikel 3
Het draaginsigne veteranen is bestemd om alleen te worden gedragen op burgerkleding op de linker revers of een dienovereenkomstige plaats.

Artikel 4
Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 20 januari 2003.

Artikel 5
Dit besluit wordt aangehaald als: Instellingsbesluit draaginsigne veteranen.

Dit besluit zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage,
DE MINISTER VAN DEFENSIE

H.G.J. Kamp

Toelichting
Defensie heeft in haar veteranenbeleid gekozen voor het bevorderen van de maatschappelijke waardering en (h)erkenning van de veteraan. Het onderhavige besluit strekt er toe de voorgestane maatschappelijke waardering en erkenning van veteranen op symbolische wijze tastbaar te maken in de vorm van een draaginsigne veteranen dat hierbij wordt ingesteld.

Het draaginsigne veteranen kan bijdragen aan herkenning en verbondenheid tussen veteranen onderling. Het draaginsigne heeft de vorm van een gestileerde zwaardschede die tevens de letter V van veteraan vormt. Deze V staat ook voor vrede en veiligheid, symbolisch voor de door de veteranen uitgevoerde operaties en voor verbondenheid tussen de veteranen.

Onder veteraan wordt in dit verband verstaan: de gewezen militair die het Koninkrijk der Nederlanden heeft gediend in oorlogsomstandigheden of daarmee overeenkomende situaties, inbegrepen internationale vredesmissies binnen en buiten het verband van de Verenigde Naties, alsmede personeel van voormalige gouvernementele krijgsmachten dat onder oorlogsomstandigheden of in internationale vredesmissies heeft gediend en het gemilitariseerde vaarplichtige koopvaardijpersoneel uit de Tweede Wereldoorlog. Aangezien de eerste draaginsignes op 20 januari 2003 zijn uitgereikt, is aan dit besluit terugwerkende kracht gegeven tot en met die datum.

DE MINISTER VAN DEFENSIE

H.G.J. Kamp

422 BI (6-8 RI)

Opgericht:
01-01-1949

Onderdeel van:
42ste Zelfstandige Infanterie Brigade
(in Indië G-Brigade genoemd)

Vertrek Indië:
12-02-1949 a/b "Kota Inten"

Aankomst Indië:
15-03-1949 te Soerabaja

Toegevoegd aan:
T.T.C. Oost - Java

Ingedeeld bij:
42ste Zelfstandige Infanterie Brigade (G-Brigade)

Actiegebied(en):

Commandant:
Lt.Kol. H.J. Both

Gerepatrieerd:
13-09-1950 a/b "Zuiderkruis"
19-10-1950 aankomst Amsterdam

Omgekomen:
10 man

Het bataljon was gevormd uit dienstplichtigen van de lichting '48-2. Na aankomst te Soerabaja werd het bataljon overgebracht naar Vak III, het brigadevak van de 4e Infanterie Brigade en werd o.a. gelegerd te Kediri, Pare, Wates en Kertosono. Hier kon het bataljon acclimatiseren en werd het opgeleid in het patrouilleren en zuiveren. In de periode van 6 tot 13 mei 1949 werd het bataljon verplaatst naar Vak IV (Madioen/Ponorogo) om daar 2-15 RI af te lossen, het laatste OVW-bataljon op Oost-Java dat na drie jaar tropendienst ging repatriëren.

In dezelfde periode dat het bataljon verplaatst werd naar vak IV zou er op 7 mei een actie ingezet worden naar Kedoenggalar en tevens de plaatsen Walikoekoen, Djogorogo en Ngrambe te bezetten, actie "Caro". Naast onderdelen van o.a. 2-15 RI, 421 BI, Vew 8, 6e GenieVeldcie, 1-12 RVA, zouden er ook onderdelen van het bataljon aan deze actie gaan deelnemen. Er waren drie aanvalscolonnes geformeerd, wit, groen en blauw. De 1e cie van het bataljon was ingedeeld bij colonne groen, welke de hoofdmacht vormde en de aanval op Kedoenggalar zou uitvoeren. Een peloton van de 3e cie was ingedeeld bij colonne wit welke ten noorden van Kedoenggalar een afsluitingslinie legde om uitwijkende TNI troepen op te vangen. Colonne blauw vormde een afsluitingslinie te zuiden van Kedoenggalar bij Djogorogo.

Na deze actie werden de plaatsen blijvend bezet door 421 BI. Op 15 mei vertrok 2-15 RI uit vak IV en waren de posten inmiddels overgenomen door het bataljon. Het bataljon was o.a. gelegerd te Ponorogo, Oeteran, Tempoeran, Tjampoersari, Balong, Plaosan, Magetan, Redjosari, Pagotan en Badegan. In dit gebied, waar de TNI zeer actief was, moest er door het bataljon dag en nacht patrouilles gelopen worden om de controle over het gebied te behouden. Op 30 juli nam een peloton van de 1e cie, samen met andere onderdelen deel aan de actie "Maassluis", een eendaagse actie naar Poesoer.

Na het 'çease fire' op 10 augustus bleef het onrustig in het gebied en kwam het bataljon regelmatig in contact met plunderende bendes. In oktober werd er een aanvang gemaakt met de ontruiming van het gebied. Na de eerste fase waarbij o.a. Ponorogo, Magetan, Tjampoersari en Plaosan waren ontruimd was het bataljon gelegerd te Madioen, Pagotan en Redjosari. Nadat ook het vak Madioen was overgedragen werd het bataljon vanaf op 6 december o.a. gelegerd in Pasoeroean, Pandakan, Tretes, Bangil en Poerwosari. Na de soevereiniteitsoverdracht, op 29 december, werd het bataljon geleidelijk teruggenomen op Soerabaja. Op 13 augustus 1950 vertrekt het bataljon in afwachting van de repatriëring naar Batavia, dat inmiddels Djakarta heette.

G-Brigade
42 Z.I.B.

Uitvoeringen:
A - B - C - D - G
B afwijkende "G", dikke lijnen

Onder de naam G - Brigade dienden de onderdelen van de 42ste Zelfstandige Infanterie Brigade in Indië. De G - Brigade was gevormd uit dienstplichtige militairen van de lichting '49.

In Indië aangekomen werden er onderdelen van de brigade gelegerd op Midden- en Oost-Java. Vanaf 7 mei 1949 kreeg de brigade een eigen brigadevak toegewezen. Het brigadevak bestond uit de residentie Madioen ook wel vak IV genoemd. Ten tijde van de overname van vak IV vond er een grote actie plaats, "Caro". Deze actie was gericht naar Walikoekoen, gelegen in het grensgebied van oost en midden Java. Na deze actie werden o.a. Djogorogo, Kedoenggalar, Ngambre en Gentong bezet. Later zou blijken dat de bezetting van het nieuwe gebied een flinke verzwaring van de taak betekende voor de brigade.

Ondanks dat de G - Brigade een eigen brigadevak had waren zoals gezegd ook enkele onderdelen van de brigade ingedeeld bij andere brigades en Troepencommandos op Midden-Java, zoals bijvoorbeeld 425 BI (6-6 RI) dat ingedeeld was bij de W - Brigade te Banjoemas op Midden-Java.

In augustus 1949 werd de G - Brigade als zelfstandige eenheid met een eigen brigadevak opgeheven.

Opgericht 01-01-1949
Toegevoegd aan T.T.C Oost - Java
Actiegebied residentie Madioen
Commandant Kolonel Hubregtse

Samenstelling
Staf G-Brigade
6e Bataljon Garde Regiment Jagers
6e Bataljon 4e Regiment Infanterie
6e Bataljon 5e Regiment Infanterie
6e Bataljon 6e Regiment Infanterie
6e Bataljon 7e Regiment Infanterie
6e Bataljon 8e Regiment Infanterie
42e Zware Mitrailleur Compagnie
42e Zelfstandig Verkennings Eskadron
42e Genieveldcompagnie
42e Compagnie Aan- en Afvoertroepen
41e Genieparkcompagnie

6 - 8 R.I.

Uitvoering: alleen metalen dienstverstrekking (A).

De Vikinghelm geeft aan dat het bataljon, net als de Noormannen, huis en haard verlieten, teneinde te vuur en te zwaard de krijgskunde in praktijk te brengen. De stralen verwijzen vermoedelijk naar het warme (hete) verblijf in een havenloods op de kade te Soerabaja, maart/augustus 1950.
Ingevoerd waarschijnlijk in (augustus) 1950.

Categorie: dpln lichting 1948 II

Opgericht: 01-01-1949

Onderdeel van: 42ste Zelfstandige Infanterie Brigade (in Indië G-Brigade genoemd)

Vertrek Indië: 12-02-1949 a/b "Kota Inten"

Aankomst Indië: 15-03-1949 te Soerabaja

Toegevoegd aan: T.T.C. Oost - Java

Ingedeeld bij: 42ste Zelfstandige Infanterie Brigade (G-Brigade)

Actiegebied(en):

Commandant: Lt.Kol. H.J. Both

Gerepatrieerd: 13-09-1950 a/b "Zuiderkruis"
19-10-1950 aankomst Amsterdam

Omgekomen: 10 man

Het bataljon was gevormd uit dienstplichtigen van de lichting '48-2. Na aankomst te Soerabaja werd het bataljon overgebracht naar Vak III, het brigadevak van de 4e Infanterie Brigade en werd o.a. gelegerd te Kediri, Pare, Wates en Kertosono. Hier kon het bataljon acclimatiseren en werd het opgeleid in het patrouilleren en zuiveren. In de periode van 6 tot 13 mei 1949 werd het bataljon verplaatst naar Vak IV (Madioen/Ponorogo) om daar 2-15 RI af te lossen, het laatste OVW-bataljon op Oost-Java dat na drie jaar tropendienst ging repatriëren.

In dezelfde periode dat het bataljon verplaatst werd naar vak IV zou er op 7 mei een actie ingezet worden naar Kedoenggalar en tevens de plaatsen Walikoekoen, Djogorogo en Ngrambe te bezetten, actie "Caro". Naast onderdelen van o.a. 2-15 RI, 421 BI, Vew 8, 6e GenieVeldcie, 1-12 RVA, zouden er ook onderdelen van het bataljon aan deze actie gaan deelnemen. Er waren drie aanvalscolonnes geformeerd, wit, groen en blauw. De 1e cie van het bataljon was ingedeeld bij colonne groen, welke de hoofdmacht vormde en de aanval op Kedoenggalar zou uitvoeren. Een peloton van de 3e cie was ingedeeld bij colonne wit welke ten noorden van Kedoenggalar een afsluitingslinie legde om uitwijkende TNI troepen op te vangen. Colonne blauw vormde een afsluitingslinie te zuiden van Kedoenggalar bij Djogorogo.

Na deze actie werden de plaatsen blijvend bezet door 421 BI. Op 15 mei vertrok 2-15 RI uit vak IV en waren de posten inmiddels overgenomen door het bataljon. Het bataljon was o.a. gelegerd te Ponorogo, Oeteran, Tempoeran, Tjampoersari, Balong, Plaosan, Magetan, Redjosari, Pagotan en Badegan. In dit gebied, waar de TNI zeer actief was, moest er door

het bataljon dag en nacht patrouilles gelopen worden om de controle over het gebied te behouden. Op 30 juli nam een peloton van de 1e cie, samen met andere onderdelen deel aan de actie "Maassluis", een eendaagse actie naar Poesoer.

Na het 'çease fire' op 10 augustus bleef het onrustig in het gebied en kwam het bataljon regelmatig in contact met plunderende bendes. In oktober werd er een aanvang gemaakt met de ontruiming van het gebied. Na de eerste fase waarbij o.a. Ponorogo, Magetan, Tjampoersari en Plaosan waren ontruimd was het bataljon gelegerd te Madioen, Pagotan en Redjosari. Nadat ook het vak Madioen was overgedragen werd het bataljon vanaf op 6 december o.a. gelegerd in Pasoeroean, Pandakan, Tretes, Bangil en Poerwosari. Na de soevereiniteitsoverdracht, op 29 december, werd het bataljon geleidelijk teruggenomen op Soerabaja. Op 13 augustus 1950 vertrekt het bataljon in afwachting van de repatriëring naar Batavia, dat inmiddels Djakarta heette.

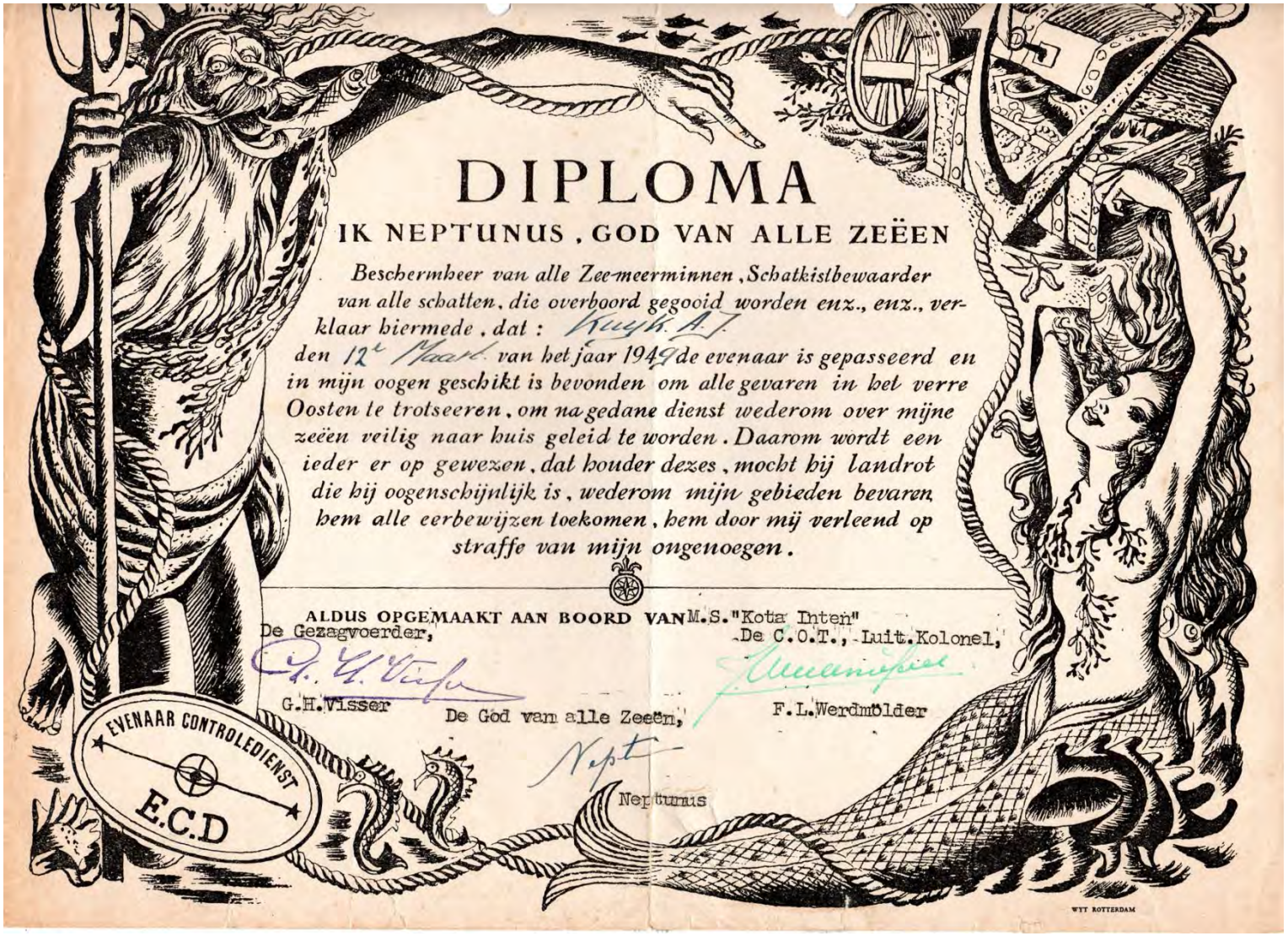

DIPLOMA

IK NEPTUNUS, GOD VAN ALLE ZEËEN

Beschermheer van alle Zee-meerminnen, Schatkistbewaarder van alle schatten, die overboord gegooid worden enz., enz., verklaar hiermede, dat : Kuyk A.J.
den 12e *Maart van het jaar* 1949 *de evenaar is gepasseerd en in mijn oogen geschikt is bevonden om alle gevaren in het verre Oosten te trotseeren, om na gedane dienst wederom over mijne zeeën veilig naar huis geleid te worden. Daarom wordt een ieder er op gewezen, dat houder dezes, mocht hij landrot die hij oogenschijnlijk is, wederom mijn gebieden bevaren, hem alle eerbewijzen toekomen, hem door mij verleend op straffe van mijn ongenoegen.*

ALDUS OPGEMAAKT AAN BOORD VAN M.S."Kota Inten"

De Gezagvoerder, G.H.Visser

De C.O.T., Luit.Kolonel, F.L.Werdmölder

De God van alle Zeeën, Neptunus

EVENAAR CONTROLEDIENST E.C.D

WYT ROTTERDAM

MINISTERIE VAN DEFENSIE
Dienst Veteranenuitkering

Kosterbeemden 45
Postbus 7000
6460 NC Kerkrade

Telefoon **045-5469997**
Telefax **045-5469755**

Aan de heer
A.J. Kuijk
Mozartstraat 1
6561 EA GROESBEEK

Kerkrade, 18 februari 1998
Ons nummer: 28.12.28.185

Onderwerp: Eenmalige uitkering

Geachte heer,

In de afgelopen jaren is een groot aantal maatregelen getroffen om erkenning, respect en waardering te tonen voor de inzet van veteranen en voor de door hen gebrachte offers. Om de erkenning te bevorderen, hebben regering en parlement een wet tot stand gebracht voor een bepaalde groep veteranen, die langer dan twee doch korter dan vijf jaar onder de wapenen is geweest en onder buitengewoon moeilijke omstandigheden heeft gediend, maar daarvoor geen compensatie heeft ontvangen. Deze erkenning wordt gegeven in de vorm van een eenmalige uitkering van f 1.000,- netto. Dit is vastgelegd in de "Uitkeringswet tegemoetkoming twee tot vijfjarige diensttijd veteranen".

Op grond van deze wet heeft u een aanvraag ingediend om in aanmerking te komen voor de betreffende uitkering. Na bestudering van uw aanvraag en de mij ten dienste staande gegevens, is het mij een genoegen u mee te delen dat u voldoet aan de bij de Uitkeringswet gestelde eisen en dat u in aanmerking komt voor de erkenningsuitkering. Langs deze weg wil ik u nogmaals mijn respect en waardering betonen voor uw inzet.

De uitbetaling van de uitkering zal gebeuren op het opgegeven giro- of bankrekeningnummer.

DE STAATSSECRETARIS VAN DEFENSIE,

drs. J.C. Gmelich Meijling

Tegen deze beslissing kunt u binnen zes weken na dagtekening een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Staatssecretaris van Defensie, Postbus 20701, 2500 ES 's-Gravenhage

C. M. V. 901 SOERABAJA

INTERNATIONAL CERTIFICATE OF VACCINATION AGAINST SMALLPOX

This is to certify that Kuyk, A.J.
Army no; 281228185
(age 20 Sex: male)
whose signature appears below, has this day been ~~xxxxxxxxxxx~~ revaccinated
by me against smallpox.
(origin and Batch No. of vaccine Pasteur Institute Bandung no 425

422e BAT. INF. BAT. ARTS. 422e BAT. INF.

Place Ponorogo (Java)
Date 31-8-49
Signature of vaccinator (F.Lolkema)
Official position : Med.Off.

Signature of person vaccinated
Home address

QUARANTINE SERVICE INDONESIA

This is to certify that the above vaccinated was inspected by me on the date (s) and the result (s) shown herunder :
(reaction of immunity / accelerated reaction (vaccinoid) / typical primary vacinia)

Date of Inspection : 2-9-49

Result : Reaction of Immunity

422e BAT. INF. BAT. ARTS. 422e BAT. INF.

Signature of doctor (F.Lolkema)
Official position Med.Off.
Place Ponorogo (Java)
Date 13-9-49

Signature of Person vaccinated

N.B. This certificate is not valid for more than 3 years from date of issue.

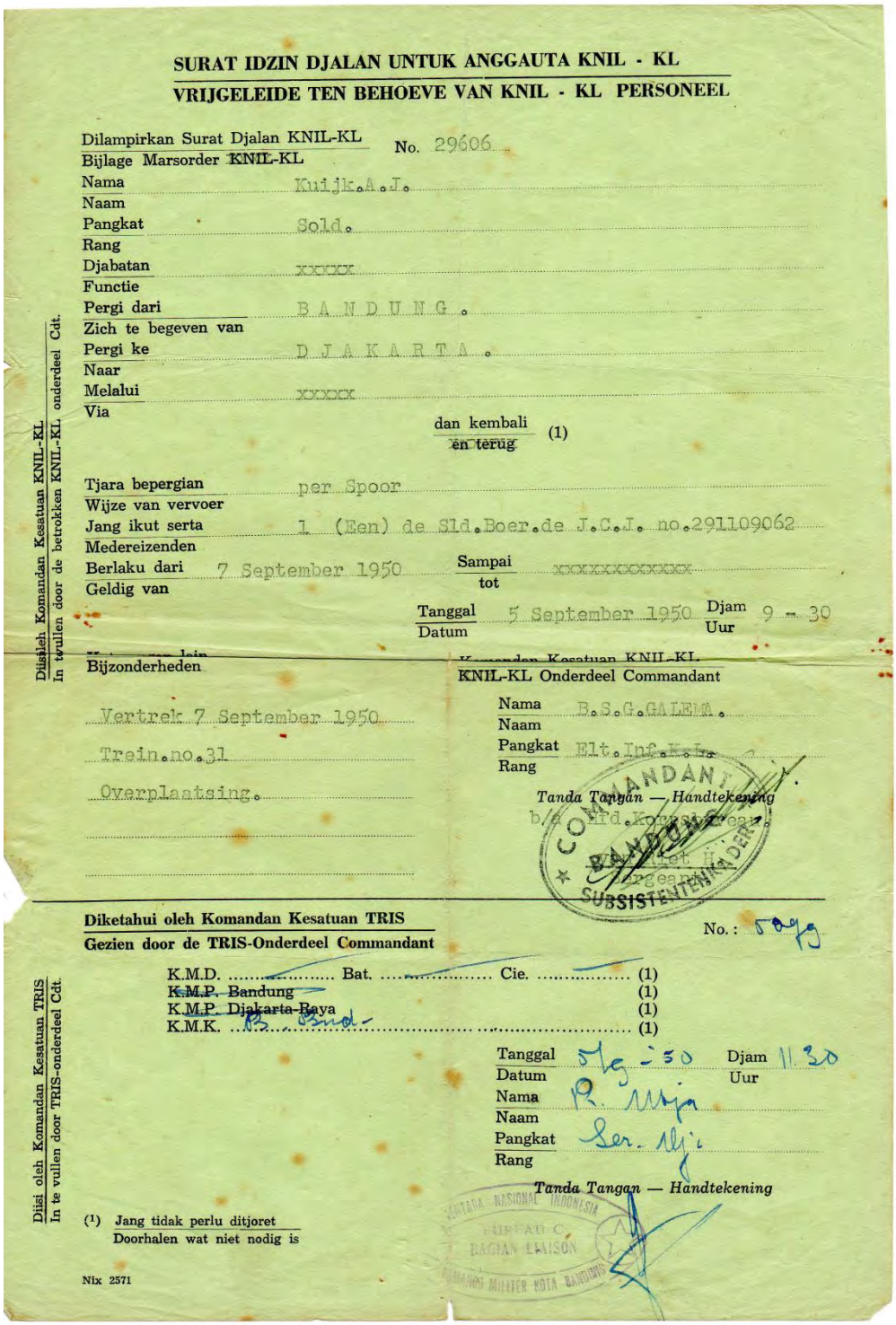

SURAT IDZIN DJALAN UNTUK ANGGAUTA KNIL - KL
VRIJGELEIDE TEN BEHOEVE VAN KNIL - KL PERSONEEL

Dilampirkan Surat Djalan KNIL-KL
Bijlage Marsorder ~~KNIL~~-KL — No. 29606

Nama / Naam: Kuijk.A.J.
Pangkat / Rang: Sold.
Djabatan / Functie: xxxxx
Pergi dari / Zich te begeven van: B A N D U N G.
Pergi ke / Naar: D J A K A R T A.
Melalui / Via: xxxxx

dan kembali / ~~en terug~~ (1)

Tjara bepergian / Wijze van vervoer: per Spoor
Jang ikut serta / Medereizenden: 1 (Een) de Sld.Boer.de J.C.J. no.291109062
Berlaku dari / Geldig van: 7 September 1950 — Sampai / tot: xxxxxxxxxxx

Tanggal / Datum: 5 September 1950 — Djam / Uur: 9 - 30

Ditsieh Komandan Kesatuan KNIL-KL
In te vullen door de betrokken KNIL-KL onderdeel Cdt.

Bijzonderheden:
Vertrek 7 September 1950
Trein.no.31
Overplaatsing.

~~Komandan Kesatuan~~ KNIL-KL Onderdeel Commandant

Nama / Naam: B.S.G.GALEMA.
Pangkat / Rang: Elt.Inf.K.L.

Tanda Tangan — Handtekening

b/s Hfd.Kompl.Dpn.
[illegible]
Luitenant
[illegible]
SUBSISTENTIE

Diketahui oleh Komandan Kesatuan TRIS
Gezien door de TRIS-Onderdeel Commandant

No.: 5096

K.M.D. ..... Bat. ..... Cie. ..... (1)
~~K.M.P. Bandung~~ (1)
K.M.P. ~~Djakarta Raya~~ (1)
K.M.K. ..... (1)

Tanggal / Datum: 5/9-50 — Djam / Uur: 11.30
Nama / Naam: R. Mya
Pangkat / Rang: Ser. Mjr

Tanda Tangan — Handtekening

Diisi oleh Komandan Kesatuan TRIS
In te vullen door TRIS-onderdeel Cdt.

(1) Jang tidak perlu ditjoret
Doorhalen wat niet nodig is

TENTARA NASIONAL INDONESIA
MARKAS BESAR
BIRO II
BAGIAN LIAISON
MARKAS MILITER KOTA BANDUNG

Nix 2571

NEDERLANDSCH-INDIE
MUNTBILJET
JN 157171
JN 157171
EEN GULDEN

NEDERLANDSCH-INDIE
EEN GULDEN
WETTIG BETAALMIDDEL

INDONESIA
TANDA PEMBAJARAN JANG SAH
25
25
25
25
25
25
DOEA POELOEH LIMA SEN